

یاسر رستگار، استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه هرمزگان در گفت‌وگو با «ایران»:

ایرانی بودن، ما را به هم پیوند می‌دهد

گفت و گو

رضوانه رضایی‌پور / گروه سیاسی - بسیاری از ما بر این اعتقادیم که ایران با در کنار هم قرار گرفتن ایرانیانی از اقوام و مذاهب گوناگون و برخوردار از هویت‌های فرهنگی، اجتماعی و سیاسی متکثر یکی از متنوع‌ترین جمعیت‌های جهان را دارد. با این حال فلات ایران و کشوری که با نام ایران و پرچم سه رنگش در جهان شناخته می‌شود در طول قرن‌ها از چنان هویت ملی منسجمی برخوردار بوده که هیچ یک از جنگ‌ها و بحران‌ها نتوانسته است مفهوم ایرانی بودن را برای ایرانیانی از هر قوم و مذهب با تردید مواجه کند. با وجود این از آنجا که این همبستگی ملی بیش از هر زمانی از سوی دشمن و اذناب رسانه ای‌اش مورد هجمه و تهدید قرار دارد، با یاسر رستگار، استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه هرمزگان به گفت‌وگو پیرامون این موضوع پرداختیم که اثرات این تنوع اجتماعی چیست و چگونه می‌توان از آن مؤلفه‌ای در خدمت تقویت همبستگی ملی ساخت.

تنوع قومی و مذهبی در کشور پهناوری مانند ایران ما چه پیامدهایی دارد و تا چه حد به همبستگی ملی کمک می‌کند؟

می‌خواهم یک گزاره را اصلاح کنم. عموماً وقتی بحث از تنوع قومی، مذهبی و هویتی در ایران می‌شود، معمولاً چنین فرض گرفته می‌شود که ایران کشوری خاص، سرزمینی ویژه و منحصربه‌فرد از نظر تنوع قومی و تنوعات هویتی است. این مفروض‌انگاری که ایران از این نظر کشوری بسیار ویژه است، گاهی باعث می‌شود درک صحیحی از اصل مسأله پیدا نکنیم.

بنابراین باید این گزاره را اصلاح کنیم؛ نباید فکر کنیم ایران از نظر تنوع قومیتی کشوری به‌شدت ویژه و خاص است. باید در نظر بگیریم که اولاً در دنیا کشورهایی که از نظر جغرافیایی و سرزمینی وسیع‌اند و از نظر جمعیتی کشورهای پرجمعیتی محسوب می‌شوند، همگی دارای تنوعات قومی، مذهبی و حتی نژادی و سیاسی هستند. بنابراین ما حتی از نظر تنوع هویتی و تنوع قومی، نسبت به برخی از کشورهای دیگر با توجه به وسعت سرزمینی و جمعیت، حتی یکدست‌تر هستیم. یعنی اصطلاحاً، میزان «multicultural» یا چندفرهنگی‌بودن ما مقداری پایین‌تر است. برای مثال، همین کشور آمریکا را فرض کنید که با ۳۰۰ تا ۳۵۰ میلیون نفر جمعیت، به غیر از تنوع قومی، زبانی و مذهبی، تنوع نژادی بسیار پیچیده‌ای دارد که ما آن تنوع نژادی را در کشورمان به‌شدت محدودتر و کمتر داریم و از نظر نژادی خیلی یکدست‌تر هستیم. بنابراین این وضعیت اصلاً وضعیت ویژه‌ای نیست. شما کشوری مثل سوئیس را در نظر بگیرید؛ کشوری با حدود ۸ تا ۹ میلیون نفر جمعیت در اروپای مرکزی که فقط چهار زبان رسمی دارد. یعنی حدود ۸۰ درصد آلمانی، درصدی فرانسوی، درصدی ایتالیایی و درصدی رومانیایی صحبت می‌کنند و در ایالت‌های مختلف زبان‌های رسمی متفاوتی وجود دارد. در کشوری مثل کانادا نیز ایالت‌های مختلف پرچم‌های مختلف و سرودهای ایالتی خودشان را دارند، که ما هیچ‌کدام از اینها را نداریم. بنابراین گزاره اول را باید کمی جرح و تعدیل کنیم تا ببینیم آیا ما واقعاً نسبت به کشورهای هم‌اندازه خودمان کشوری متنوع هستیم یا نه.

اگرچه چنان که می‌گویید از نظر تنوع قومی و مذهبی ویژه نیستیم، اما به هر حال فارغ از هر گونه گوناگونی هم نیستیم. این تنوع به چه میزان می‌تواند به همبستگی ملی کمک کند یا چقدر ممکن است چالش‌برانگیز باشد؟

این یک موضوع دوپهلوست. از یک طرف، تنوع فرهنگی و قومیتی می‌تواند منبع غنای فرهنگی بسیار بزرگی باشد که اگر درست مدیریت شود، باعث ایجاد یک هویت ملی جامع شود که در عین حال، به تفاوت‌های محلی هم احترام می‌گذارد. اما از طرف دیگر، اگر این تنوع‌ها با مدیریت نادرست یا با رویکردهای واگرایانه همراه شود، می‌تواند به چالش‌های امنیتی و اجتماعی منجر شود. اما نکته مهم اینجاست که ما نباید تنوع را صرفاً به‌عنوان یک تهدید ببینیم. باید ببینیم چطور می‌توانیم از این تنوع به‌عنوان یک فرصت برای تقویت همبستگی ملی استفاده کنیم؛ یعنی ایجاد یک چهارچوب فرهنگی و اجتماعی یا مدیریتی که در آن همه گروه‌ها احساس کنند بخشی از بدنه اصلی جامعه هستند و حقوق و هویت‌شان در چارچوب جامعه فراگیر حفظ می‌شود. وقتی احساس مشارکت و عدالت اجتماعی وجود داشته باشد، تنوع دیگر یک تهدید برای همبستگی نیست، بلکه یک نقطه قوت محسوب می‌شود.

در بحران‌های اخیر و به طور مشخص دو جنگی که به ایران تحمیل شد، آیا این تنوع و تکثر توانست سبب ایجاد همبستگی شود؟

برای پاسخ به این پرسش، ابتدا سعی می‌کنم از منظر جامعه‌شناختی برخی پژوهش‌هایی را که در ایران انجام شده مرور کنم. گزارش‌های مختلفی در قالب طرح‌های ملی انجام شده است. به‌طور خاص، مهم‌ترین طرح‌های ملی، طرح «ارزش‌ها و نگرش‌های ایرانیان» است که آخرین دوره آن در سال ۱۴۰۲ انجام شد؛ پیش‌تر نیز در سال ۱۳۹۴ انجام شده بود و همین‌طور تا سال‌های دهه ۱۳۸۰ هم این طرح‌ها را داریم. من فقط به دو موج آخر که اجرا شده اکتفا می‌کنم تا تصویری شفاف‌تر ایجاد شود.

این دو پیمایش ملی بسیار گسترده‌اند و معتبرترین پژوهش انجام‌شده در ایران در این مقیاس محسوب می‌شوند. در سال ۱۳۹۴ حدود ۸۶ درصد ایرانیان به میزان خیلی‌زیاد و زیاد به ایرانی‌بودن خودشان افتخار می‌کردند. یعنی در پاسخ به این پرسش که «آیا به ایرانی‌بودن خودتان افتخار می‌کنید؟» در سال ۱۳۹۴، ۸۶ درصد پاسخ‌ها در حد زیاد و خیلی زیاد بوده است. این عدد قابل قبولی است.

جالب است که این عدد در سال ۱۴۰۲، تقریباً هشت سال بعد، در حالی که کشور از نظر اقتصادی وضعیت بدتری را نسبت به سال ۱۳۹۴ می‌گذراند و در این هشت سال چندین بحران سیاسی و اقتصادی را درگیر بوده، باز هم به همین پرسش پاسخ داده شد و حدوداً ۸۳ درصد ایرانی‌ها گفتند به‌طور زیاد یا خیلی زیاد — یعنی مجموع دو گزینه — به ایرانی‌بودن خودشان افتخار می‌کنند. این دو عدد در دو مقطع زمانی مختلف که ایران وضعیت ویژه‌تری را می‌گذراند، نشان می‌دهد که ایرانیان با چیزی که همان حس تعلق به ایرانی‌بودن است، پیوند دارند. به نظر می‌رسد این احساس می‌تواند همچنان پیونددهنده ایرانیان باشد؛ یعنی احساس تعلق به ایرانی‌بودن یک «دال مرکزی» است که می‌تواند همه وجوه هویتی را در اطراف خودش جمع کند و چسبی باشد که این هویت را پیوند دهد.

پس چرا در کنار افتخار به ایرانی بودن، تمایل به مهاجرت هم بالاست؟

حالا در همین سال ۱۴۰۲ از ایرانیان پرسیده شد که آیا اگر شرایط فراهم شود، حاضرند برای همیشه از ایران مهاجرت کنند؟ دقت کنید که پرسش درباره مهاجرت «برای همیشه» است. نزدیک به ۳۸ درصد ایرانیان تمایل داشتند برای همیشه از ایران مهاجرت کنند. این عدد بسیار مهمی است.

این به این معناست که ما به ایرانی بودن خودمان افتخار می‌کنیم و ایران برای ما ایرانیان یک حقیقت ذهنی و عینی و یک مفهوم تاریخی است؛ حقیقتی که به آن افتخار می‌کنیم و یک امر عاطفی و ذهنی برایمان است. اما در زمین واقعیت، آیا حاضریم در اینجا بمانیم؟ حدود ۴۰ درصد ایرانیان پاسخ دیگری دادند. این نشان می‌دهد یک شکاف در این میان وجود دارد: شکاف بین وجه سرزمینی، فرهنگی و تاریخی ایرانی بودن با وجه اقتصادی زندگی در ایران؛ زیرا برای زندگی در یک کشور باید رفاه اقتصادی و حداقل‌هایی وجود داشته باشد. در همین سال ۱۴۰۲ از مردم پرسیده شده بود آیا از وضع موجود راضی هستند و نظرشان درباره وضع موجود چیست؟ تقریباً ۶۰ درصد پاسخگویان معتقد بودند وضع موجود را باید با اصلاحات بهتر کرد. بنابراین در پاسخ به این پرسش که آیا در بحران‌های اخیر وضعیت همبسته‌ای میان مردم می‌بینیم یا نه، ما با دو وضعیت بسیار متفاوت روبه‌رو هستیم؛ یعنی با دو گروه متفاوت روبه‌رو هستیم. یک گروه تصورشان بر این است که مسئول اصلی بحران‌های اخیر-عموماً بحران‌های اقتصادی، بحران‌های انرژی، زیست‌محیطی، تورم، بیکاری و بقیه مسائل، دولت است. چون دولت را مسئول می‌دانند، طبیعتاً احساس تعلق ضعیف‌تری دارند. گروه دیگری وجود دارد که معتقدند چون کشور در وضعیت فعلی درگیر جنگ و یک تجاوز خارجی است، فعلاً باید مسأله مهم‌تری به نام ایران را در نظر بگیریم؛ مسأله ما ایران باشد و فعلاً آن چالش‌ها و مشکلات داخلی را کنار بگذاریم، فعلاً نادیده بگیریم و به مسأله ایران بیندیشیم.

به نظر می‌رسد عده‌ای می‌توانند این چالش‌ها، یعنی چالش‌های داخلی را معلق کنند و به حالت تعلیق دربیاورند و فعلاً بگویند ما مسأله مهم‌تری به نام جنگ داریم؛ اما عده‌ای نمی‌توانند این کار را بکنند. دلیل آن چیست؟

ما در سال‌های اخیر با دو پدیده روبه‌رو بوده ایم؛ پدیده اول، بحث فراگیر بودن چالش‌ها است. فراگیری مشکلات بیشتر جنبه عمومیت یا حجم مشکلات را نشان می‌دهد؛ به این معنا که جمعیت بسیار زیادی از جامعه را درگیر کرده است و دیگر با چالش‌هایی روبه‌رو هستید که اصطلاحاً فراطبقاتی است. از طبقات بالای جامعه تا فرودستان، این مشکلات را تجربه می‌کنند و عموماً در قالب چالش‌های اقتصادی یا مشکلات انرژی و زیست‌محیطی خودش را نشان می‌دهد. مثلاً وقتی هوای تهران آلوده است، ممکن است درصد خیلی اندکی در شمال شهر آلودگی کمتری داشته باشند، ولی ۹۵ درصد تهران آلوده است و مردم با این آلودگی دست و پنجه نرم می‌کنند. یا مثلاً وقتی تورم بسیار شدید است، کل مردم درگیر این تورم هستند و از این مسأله رنج می‌برند. بنابراین ما با فراگیری مشکل روبه‌رو هستیم؛ این پدیده حجم مشکل را نشان می‌دهد و جنبه کمی و عددی دارد. در واقع ما حتی از آن بحث طبقه‌بندی بحران‌ها که پیش‌تر به صورت مرکز-پیرامون خودش را نشان می‌داد عبور کرده‌ایم. قبلاً مثلاً می‌توانستیم بحران‌ها را در قالب مرکز-پیرامون ببینیم؛ مثلاً برخی بحران‌ها مثل بیکاری، ضریب جینی یا چیزهایی از این دست، شکاف در پیرامون شدیدتر بود و در شهرستان‌ها ممکن بود برخی چالش‌ها بیشتر وجود داشته باشد، در حالی که در شهرهای توسعه‌یافته‌تر دسترسی‌ها بهتر بود، اما در حال حاضر این‌طور نیست؛ یعنی از این مرحله عبور کرده‌ایم و با فراگیری مسأله‌ها روبه‌رو هستیم. پدیده دوم، همایندی بحران‌هاست؛ به این معنا که مسأله‌ها در حقیقت روی هم سوار شده‌اند، با هم هم‌پوشانی یا «Overlap» دارند و این، کار را خیلی پیچیده‌تر کرده است. یعنی شما هم‌زمان هم فراگیری مسأله دارید و هم همایندی مسأله‌ها؛ در چنین وضعیتی کار کردن و تصمیم‌گیری بسیار سخت می‌شود.

در این وضعیت خاص، آن ظرفیت‌ها ممکن است کار نکند یا کار می‌کند؟ و در این وضعیت، همبستگی ملی را باید پایدار دانست یا موقت؟

دو رویکرد متفاوت وجود دارد؛ رویکرد اول، رویکرد خوش‌بینانه است: ما با اینکه این همه مسأله اقتصادی در کشور داریم و حداقل در ۱۰ سال اخیر چالش‌های سیاسی هم داشته‌ایم، باز هم به محض وقوع جنگ، همبستگی را در جامعه می‌بینیم. بنابراین رویکرد خوش‌بینانه این است که این همبستگی را یک همبستگی دائمی و بنیادی در نظر بگیریم و بگوییم ببینید؛ ایرانیان به محض اینکه تجاوز خارجی شد، در کل جامعه همبستگی وجود دارد؛ بنابراین همه چیز پذیرفتنی است. این یک رویکرد خوش‌بینانه است، اگرچه نشانه‌هایی هم وجود دارد. این نشانه‌ها به ما می‌گوید کشور در وضعیت بحران همبسته شده است و طبیعی هم هست؛ در متون مقدماتی جامعه‌شناسی، وقتی یک دولت-ملت در معرض تجاوز خارجی قرار می‌گیرد، بلافاصله ممکن است این همبستگی تقویت و تشدید شود. این پذیرفتنی است. رویکرد دوم، رویکرد بدبینانه یا واقع‌گرایانه‌تر است که می‌گوید «ممکن است این همبستگی که در حال حاضر ایجاد شده، همبستگی موقتی باشد و به محض اینکه شرایط به شرایط عادی برگردد، دوباره آن شکاف‌ها خودشان را نشان دهند و دوباره سر دربیاورند و محل اشکال شوند.» بنابراین، در پاسخ به این پرسش که احساس تعلق به کشور ممکن است قوی باشد اما اعتماد به نهادها به خاطر همین مسائل اقتصادی کاهش پیدا کرده، اثرش همین است که بعد از تغییر وضعیت از جنگ به صلح خودش را نشان می‌دهد. در هر صورت، این وضعیت پیچیده محصول امروز و دیروز نیست؛ طی دهه‌ها ایجاد شده، طی دهه‌ها گسترده‌تر شده و به اصطلاح انباشته شده است. به همین خاطر طبیعتاً با پایان یافتن جنگ هم به راحتی از بین نخواهد رفت؛ یعنی یک‌شبه به وجود نیامده که یک‌شبه بخواهد از بین برود. بنابراین اثر خودش را احتمالاً نشان خواهد داد و با آرام‌تر شدن شرایط، ممکن است نشانه‌هایش را دوباره در قالب مسائل مختلف دیگر ببینیم.

با توصیفی که از وضعیت امروز کشور شد، چه راهکارهایی می‌توان پیشنهاد کرد؟

طبیعتاً درباره راهکارها نمی‌شود خیلی دقیق و قطعی صحبت کرد. به نظر می‌رسد دو راهکار عملیاتی وجود دارد؛ راهکار اول این است که مداخله در فضای اجتماعی و فرهنگی به حداقل برسد؛ یعنی در وضعیتی که بحران‌های اقتصادی، زیست‌محیطی، انرژی، بیکاری و از این قبیل وجود دارد، مساله‌ای بر مساله‌ها افزوده نشود. این حداقل چیزی است که می‌شود گفت.

نکته دوم این است که چیزی که در کوتاه‌مدت می‌توان انجام داد، تقریباً به نوعی تغییر در راهبردهای رسانه‌های رسمی است. رسانه‌های رسمی باید حتماً به سمتی پیش بروند که همین تنوع قومی، فرهنگی، مذهبی و سیاسی که وجود دارد، بتواند این نقارها را با دادن صدا به این گروه‌های مختلف کمتر کند؛ یعنی یک چندصدایی ایجاد شود. البته این دو راهکار بسیار آشناست و همه درباره‌اش صحبت کرده‌اند و فکر نمی‌کنم نکته تازه‌ای باشد. اما فکر نمی‌کنم در کوتاه‌مدت بشود غیر از این‌ها کار دیگری انجام داد و راهکار جدیدی داد.

> ما به ایرانی بودن خودمان افتخار می‌کنیم و ایران برای ما ایرانیان یک حقیقت ذهنی و عینی و یک مفهوم تاریخی است؛ حقیقتی که به آن افتخار می‌کنیم و یک امر عاطفی و ذهنی برایمان است

> رسانه‌های رسمی باید حتماً به سمتی پیش بروند که همین تنوع قومی، فرهنگی، مذهبی و سیاسی که وجود دارد، بتواند این نقارها را با دادن صدا به این گروه‌های مختلف کمتر کند؛ یعنی یک چندصدایی ایجاد شود

گزارش

واکنش رئیس کل بانک مرکزی به نوسانات اخیر ارزی:

همتی: محدودیت داریم اما در بن‌بست نیستیم

گروه اقتصادی / عبدالناصر همتی، رئیس کل بانک مرکزی، در پیامی خطاب به مردم ایران در کانال تلگرامی خود، به تشریح وضعیت منابع ارزی کشور، برنامه بانک مرکزی برای مدیریت بازار ارز و الزامات مهار تورم پرداخت.

همتی با اشاره به فشار سنگین گرانی و بی‌ثباتی اقتصادی بر زندگی مردم، تأکید کرد که هیچ توضیح اقتصادی و ملاحظه سیاسی، مسئولیت مسئولان را در قبال معیشت مردم و حفظ قدرت خرید آنان کاهش نمی‌دهد. وی همچنین گفت مردم حق دارند نگران باشند، سؤال کنند و از مسئولان نتیجه بخواهند.

در بن‌بست نیستیم

رئیس کل بانک مرکزی با اشاره به کاهش درآمدهای نفتی و دشواری انتقال منابع ارزی، تأکید کرد که وجود این محدودیت‌ها به معنای فقدان منابع و برنامه برای تأمین نیازهای ضروری کشور نیست. همتی از تأمین بیش از ۳۲ میلیارد دلار ارز برای واردات رسمی کشور خبر داد و افزود که این روند همچنان ادامه دارد و تأمین نیازهای ضروری مردم و پشتیبانی از تداوم تولید در اولویت قرار دارد. وی تصریح کرد: «ذخایر کافی اسکناس ارزی در اختیار داریم و برای مداخله مؤثر در بازار آماده‌ایم.»

بانک مرکزی در برابر اخلال ارزی منفعل نخواهد بود

همتی با بیان اینکه اقتدار بانک مرکزی به معنای مصرف بی‌محابای ذخایر ارزی نیست، بر استفاده به‌موقع، هدفمند و مؤثر از منابع و ابزارهای موجود تأکید کرد. رئیس کل بانک مرکزی اعلام کرد که زمان، دامنه و شیوه مداخله ارزی بر اساس مصالح اقتصادی کشور تعیین خواهد شد، نه فشارهای تبلیغاتی و هیجان‌های مقطعی. وی افزود: «در برابر اخلال در بازار منفعل نخواهیم بود و در صیانت از منابع ارزی کشور نیز کوتاهی نخواهیم کرد.»

نمی‌توان همه مشکلات اقتصادی را به تحریم نسبت داد

همتی در بخش دیگری از پیام خود با اشاره به آثار تحریم‌ها، محاصره نظامی، افزایش هزینه تجارت و محدودیت دسترسی به منابع ارزی بر سطح عمومی قیمت‌ها، تأکید کرد که نسبت دادن همه مشکلات اقتصادی به تحریم، جایگزین اصلاح سیاست‌های داخلی نمی‌شود. وی مهار پایدار تورم را مستلزم انضباط بودجه‌ای، کنترل رشد نقدینگی، اصلاح ناترازی‌های انرژی و بانکی و هماهنگی سیاست‌های پولی، مالی و تجاری دانست. رئیس کل بانک مرکزی تصریح کرد که نمی‌توان از یک‌سو بر منابع بانک مرکزی و شبکه بانکی فشار وارد کرد و از سوی دیگر انتظار داشت آثار آن بر تورم و ارزش پول ملی ظاهر نشود.

هشدار همتی به دستگاه‌های دولتی

همتی با بیان اینکه بانک مرکزی مسئولیت قانونی خود را می‌پذیرد و درباره عملکردش پاسخ‌گوست، تأکید کرد که ثبات اقتصادی حاصل عملکرد هماهنگ مجموعه سیاست‌گذاری کشور است. وی افزود: «هیچ نهاد و دستگاهی نباید هزینه تصمیم‌های خود را به بانک مرکزی و در نهایت به قدرت خرید مردم منتقل کند.» رئیس کل بانک مرکزی همچنین با اعلام استقبال از نقد کارشناسی، خواستار پرهیز از حواشی سیاسی شد و تأکید کرد که رقابت امروز باید بر سر ارائه راه‌حل و کاهش فشار بر مردم باشد.

پاسخ به ادعای فروپاشی دوهفته‌ای اقتصاد ایران

همتی در واکنش به ادعای وزیر خزانه‌داری آمریکا درباره فروپاشی دوهفته‌ای اقتصاد ایران، گفت میان خواست سیاسی تحریم‌کنندگان و واقعیت اقتصاد ایران فاصله زیادی وجود دارد و نمی‌توان با تعیین ضرب‌الاجل و عملیات تبلیغاتی، سرنوشت یک ملت را تعیین کرد. وی با این حال تأکید کرد که مسئولیت بانک مرکزی صرفاً رد ادعاهای طرف آمریکایی نیست و پاسخ مؤثر باید در تأمین نیازهای مردم، استمرار فعالیت بنگاه‌ها، حفظ کارکرد نظام بانکی و کاهش بی‌ثباتی اقتصادی نمایان شود. همتی از ادامه فعالیت بانک مرکزی با پشتیبانی رهبر انقلاب و رئیس‌جمهوری و در هماهنگی با مجموعه اقتصادی دولت برای دفاع از منافع اقتصادی کشور خبر داد.

وظیفه مسئولان کاهش فشار بر مردم است، نه دعوت به تحمل آن

رئیس کل بانک مرکزی در پایان پیام خود با اشاره به هزینه‌های ایستادگی در برابر فشارهای خارجی، تأکید کرد که وظیفه مسئولان صرفاً توضیح این هزینه‌ها یا دعوت مردم به تحمل آنها نیست. وی اتخاذ تصمیمات درست برای کاهش هزینه‌ها و برداشتن فشار از دوش خانوارها و تولیدکنندگان را وظیفه مسئولان دانست و اعتماد مردم را مهم‌ترین پشتوانه عبور از شرایط کنونی عنوان کرد. همتی در پایان نوشت: «آینده ایران را نه تهدیدهای خارجی، بلکه توان تولید، تدبیر در اداره کشور و اراده مردم آن خواهد ساخت.»

شرکت پتروشیمی جم
جهانی متمایز متعهد

آگهی مناقصه

نوبت دوم

(مناقصه شماره PJS- 4042414)
موضوع: تأمین ۱،۳۰۰ تن فیلم شرینگ به‌صورت کارمزدی

شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) در نظر دارد تأمین ۱،۳۰۰ تن فیلم شرینگ به‌صورت کارمزدی را از طریق فراخوان عمومی، به شرکت واجد شرایط واگذار نماید. فلذا از شرکت‌هایی که آمادگی و توانایی انجام موضوع مناقصه را داشته و دارای سوابق و تجربیات مؤثر و مرتبط می باشند دعوت می‌شود از تاریخ درج آگهی به تارنمای (وب‌سایت) پتروشیمی جم به آدرس WWW.JPCOMPLEX.IR مراجعه و اسناد مناقصه را از طریق این تارنما (وب‌سایت) دریافت (دانلود) نمایند. درصورت نیاز به‌اطلاعات بیشتر با شماره تلفن‌های ۰۲۱-۸۸۶۵۴۵۴۵ داخلی ۴۳۲ تماس حاصل نمایند.

الف- شرح مختصر کار: تأمین ۱،۳۰۰ تن فیلم شرینگ به‌صورت کارمزدی

ب-مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰ تومان (معادل پنج میلیارد ریال)

مواعد زمانی مناقصه:

تاریخ درج آگهی: روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۴ و روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۰۷

آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه از وب‌سایت پتروشیمی جم: تا ساعت ۱۶:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۰

آخرین مهلت ارسال اسناد ارزیابی کیفی(پاکت د): تا ساعت ۱۶:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۹/۱۶ تحویل دبیرخانه دفتر تهران شرکت پتروشیمی جم گردد.

تاریخ ارسال پیشنهادات (پاکات الف، ب و ج): پس از مرحله ارزیابی کیفی، به شرکت‌هایی که حائز حداقل امتیاز کیفی لازم می باشند، جهت ارسال پاکات الف، ب و ج اطلاع‌رسانی خواهد شد.

شایان ذکر است که ارائه شماره تلفن و نشانی پست الکترونیک متقاضی شرکت در مناقصه، برای تداوم اطلاع‌رسانی‌ها الزامی است.

ج- برخی نکات مهم:

شرکت‌های واجد شرایط می‌بایست ضمن مطالعه اسناد جهت اطلاع از موضوع مناقصه، اسناد ارزیابی کیفی را مطابق دستورالعمل مندرج در آن بررسی و تکمیل و به‌همراه کلیه مدارک و اسنادی که در استعلام ارزیابی کیفی خواسته شده و همچنین تمام اوراق استعلام ارزیابی کیفی به‌صورت کامل شده که واجد مهر و امضای مجاز و معتبر باشد صرفاً در قالب دو نسخه DVD در پاکت «د» به‌صورت لاک و مهر شده تحویل دبیرخانه(دفتر مرکزی) شرکت پتروشیمی جم نمایند. از ارسال اسناد در قالب فرمت کاغذی خودداری گردد. اسناد مندرج در محتوای DVD می‌بایست دارای مهر و امضا معتبر آن شرکت بوده و در فرمت غیرقابل تغییر (مانند PDF) و در پوشه‌های طبقه بندی شده تهیه گردد. در غیر اینصورت اسناد ارائه شده از سوی شرکت‌ها مورد بررسی قرار نخواهد گرفت و رعایت این موضوع برای تمامی شرکت‌کنندگان الزامی می‌باشد.

شایان ذکر است که ارائه شماره تلفن و نشانی پست الکترونیک متقاضی شرکت در مناقصه، برای تداوم اطلاع‌رسانی‌ها الزامی است.

توضیح: درصورت هرگونه نقص در ارائه مستندات و یا عدم تکمیل موارد فوق، ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضی قابل بررسی نمی‌باشد و ارائه مدارک مورداشاره و عدم تأیید صلاحیت، هیچ‌گونه حقی برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.

به پیشنهادات فاقد امضا، مشروط، مخدوش و پیشنهاداتی که بعد از انقضاء مدت مقرر در فراخوان واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.

پس از ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضیان و مشخص شدن فهرست کوتاه مناقصه‌گران، از شرکت‌های تأیید شده در مرحله ارزیابی کیفی، جهت ارائه سایر پاکات الف(تضمین شرکت در مناقصه)، ب(اسناد و مدارک فنی) و ج(پیشنهاد مالی) دعوت خواهد شد.

***پیشنهاد دهنده می‌تواند به جای ارائه ضمانت‌نامه بانکی، مبلغ مذکور را به‌شماره حساب ۵۵۴۳۱۲۸۰ و با شماره شبا ۴۸۰۱۸۰۰۰۰۰۰۱۰۰۵۵۴۳۱۲۸۰۳ نزد بانک تجارت شعبه پتروشیمی جم واریز نماید و رسید واریز وجه را در پاکت «الف» قرار دهد و یا چک تضمین شده بانکی در وجه شرکت تهیه نماید و در پاکت «الف» قرار دهد. به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده‌های مخدوش، سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.

- سایر جزئیات و اطلاعات مربوط در اسناد مناقصه مندرج است.

- شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) در بررسی مستندات و نیز در رد یا قبول هریک یا تمام مستندات ارائه شده توسط شرکت‌ها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.

آدرس مناقصه‌گزار (دفتر مرکزی) جهت تحویل پیشنهادات:

- تهران، خیابان شهید عباسپور، خیابان نظامی گنجوی، شماره ۲۷، شرکت پتروشیمی جم، طبقه همکف، دبیرخانه دفتر تهران

● تلفن تماس: ۰۲۱-۸۸۶۵۴۵۴۵

● شماره فکس: ۰۲۱-۸۸۵۶۶۴۸۹

روابط عمومی شرکت پتروشیمی جم